

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 186 (XXX) — Nr. 293

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Luni, 2 aprilie 2018

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE	
Decizia nr. 842 din 14 decembrie 2017 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 34 alin. (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2013 privind taxele judiciare de timbru	2–3
Decizia nr. 846 din 14 decembrie 2017 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 171 alin. (1) și art. 268 alin. (1) lit. c) prima teză din Legea nr. 53/2003 — Codul muncii	4–5
Decizia nr. 849 din 14 decembrie 2017 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 30 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2013 privind taxele judiciare de timbru	6–7
ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE	
28. — Ordin al ministrului afacerilor interne pentru aprobarea Metodologiei privind elaborarea normelor și tabelelor de înzestrare cu armament, muniții, mijloace tehnice și materiale necesare structurilor Ministerului Afacerilor Interne	8–11
335. — Ordin al ministrului transporturilor pentru aprobarea Regulamentului privind criteriile minime de pregătire, perfecționare și brevetare a piloților maritimi, alții decât piloții de mare largă	12–16

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 842

din 14 decembrie 2017

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 34 alin. (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2013 privind taxele judiciare de timbru

Valer Dorneanu	— președinte
Marian Enache	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Livia Doina Stanciu	— judecător
Simona-Maya Teodoroiu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Ingrid Alina Tudora	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Liviu Drăgănescu.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 34 alin. (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2013 privind taxele judiciare de timbru, excepție ridicată de Asociația Femeilor Rome din România în Dosarul nr. 12.156/3/2016/a1 al Tribunalului București — Secția a V-a civilă. Excepția formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 2.438D/2016.

2. La apelul nominal lipsesc părțile. Procedura de citare a fost legal îndeplinită.

3. Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere, în principal, ca inadmisibilă, a excepției de neconstituționalitate, având în vedere că nu se precizează în ce anume constă pretinsa contrarietate a reglementării legale criticate cu normele constituționale invocate, iar în subsidiar, respingerea excepției ca neîntemeiată, sens în care invocă jurisprudența în materie a Curții Constituționale.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

4. Prin Încheierea din 13 octombrie 2016, pronunțată în Dosarul nr. 12.156/3/2016/a1, **Tribunalul București — Secția a V-a civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 34 alin. (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2013 privind taxele judiciare de timbru.** Excepția a fost ridicată de pârâta Asociația Femeilor Rome din România cu prilejul soluționării unei cereri de reexaminare a taxei judiciare de timbru.

5. **În motivarea excepției de neconstituționalitate,** autoarea acesteia susține că, potrivit art. 34 alin. (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2013, o cerere de chemare în garanție se taxează după regulile aplicabile obiectului cererii, dacă aceasta ar fi fost exercitată pe cale principală. În acest context arată că, în cauza care face obiectul cererii de chemare în judecată, și anume reziliere contract, această cerere este scutită de la plata taxei de timbru, astfel încât, în mod simetric, trebuie procedat cu cererea de chemare în garanție, care trebuie să aibă același regim cu cel al cererii principale. Arată că, în realitate, „la situații similare/identice se aplică un tratament diferit”, deoarece „reclamanta beneficiază

de un tratament diferit, deși în alte dosare i s-a pus în vedere să achite o taxă de timbru.”

6. **Tribunalul București — Secția a V-a civilă,** contrar art. 29 alin. (4) din Legea nr. 47/1992, nu și-a exprimat opinia asupra excepției de neconstituționalitate, pronunțându-se numai asupra cererii de reexaminare, precizând, astfel, că cererea principală a fost scutită de obligația de plată a taxei de timbru în considerarea prevederilor art. 17 din Legea nr. 146/1997 privind taxele judiciare de timbru și a persoanei reclamantei ca instituție publică. Menționează faptul că pârâta nu a invocat un motiv pentru care ar fi scutită de obligația de plată a taxei de timbru, iar simpla împrejurare că cererea de chemare în judecată este scutită de această obligație nu atrage scutirea pentru cererile incidentale. Instanța de judecată învederează, totodată, că, dacă cererea principală avea ca titular o altă persoană, care nu era instituție publică, aceasta ar fi fost supusă obligației de plată a taxei de timbru.

7. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

8. **Guvernul** apreciază că excepția de neconstituționalitate este inadmisibilă. În acest sens invocă Decizia nr. 608 din 6 octombrie 2015, prin care Curtea a statuat că, în situația în care critica de neconstituționalitate nu vizează, în sine, conținutul normativ al unui text de lege, ci modalitatea în care instanța de judecată a procedat la aplicarea acestor prevederi legale în cauza concretă dedusă judecătii, aceasta nu constituie un viciu de neconstituționalitate intrinsec al normei juridice examinate, ci privește, în realitate, aspecte legate de procesul concret de interpretare și aplicare a acesteia de către instanța de judecată. Or, asemenea operațiuni de interpretare și aplicare a textului de lege criticat la diferitele circumstanțe ce caracterizează fiecare litigiu în parte nu pot fi atribuite competenței de control a Curții Constituționale.

9. **Avocatul Poporului** menționează că prevederile legale criticate au mai făcut obiect al controlului de constituționalitate, în acest sens fiind Decizia nr. 606 din 4 noiembrie 2014. În acest context învederează faptul că își menține punctul de vedere exprimat cu acel prilej, în sensul constituționalității prevederilor legale criticate din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2013.

10. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

11. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

12. **Obiectul excepției de neconstituționalitate** îl constituie prevederile art. 34 alin. (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2013 privind taxele judiciare de timbru, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 392 din 29 iunie 2013, cu modificările și completările ulterioare, potrivit cărora „*Cererile reconvenționale, cererile de intervenție principală, precum cererile de chemare în garanție se taxează după regulile aplicabile obiectului cererii, dacă aceasta ar fi fost exercitată pe cale principală.*”

13. În opinia autoarei excepției de neconstituționalitate, prevederile legale criticate din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2013 contravin dispozițiilor constituționale ale art. 1 privind statul de drept, art. 16 privind egalitatea în drepturi, art. 20 referitoare la tratatele internaționale privind drepturile omului, prin raportare la art. 6 și art. 14 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, precum și celor ale art. 21 care consacră accesul liber la justiție.

14. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că, în fapt, în cauza concretă dedusă judecării, pârâta Asociația Femeilor Rome din România a solicitat reexaminarea obligației de plată a taxei de timbru stabilite în sarcina sa pentru soluționarea cererii de chemare în garanție. În motivarea cererii, aceasta a arătat că cererea principală are ca obiect rezilierea unui contract, cerere care nu a fost supusă obligației de plată a taxei de timbru, fiind considerată scutită de această obligație, astfel încât se impune scutirea de la plata taxei de timbru și a cererii de chemare în garanție. Cu privire la cererea de reexaminare, tribunalul a precizat că cererea principală a fost scutită de obligația de plată a taxei de timbru, în considerarea prevederilor art. 17 din Legea nr. 146/1997 privind taxele judiciare de timbru și a persoanei reclamantei ca instituție publică.

15. În ceea ce privește soluția legislativă cuprinsă în art. 34 alin. (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2013, Curtea reține că aceasta se regăsea, inițial, în art. 10 din Legea nr. 146/1997, în prezent abrogată. Cu privire la această reglementare, Curtea s-a pronunțat în sensul constatării constituționalității acesteia, exemplu fiind, în acest sens, Decizia

nr. 594 din 21 septembrie 2006, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 953 din 27 noiembrie 2006, Decizia nr. 796 din 9 noiembrie 2006, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 961 din 29 noiembrie 2006, sau Decizia nr. 1.039 din 14 iulie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 673 din 21 septembrie 2011. Prin aceste decizii, Curtea a reținut că „procedura de stabilire a taxei de timbru în cazul cererii de garanție este aceeași cu cea aplicabilă cererii principale, nu și cuantumul taxei. Taxa judiciară de timbru se calculează în funcție de valoarea pretinsă prin cererea de intervenție. În acest sens sunt, de altfel, și prevederile art. 10 alin. (2) din Normele metodologice pentru aplicarea Legii nr. 146/1997 privind taxele judiciare de timbru, aprobate prin Ordinul ministrului de stat, ministrul justiției nr. 760/C/1999, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 380 din 10 august 1999, potrivit cărora «*Cererile reconvenționale, cererile de intervenție și de chemare în garanție ce apar în urma unei acțiuni care are ca obiect drepturi evaluabile în bani sunt supuse taxei judiciare de timbru calculate la valoarea ce se pretinde prin aceste cereri.*»”

16. Curtea constată, de altfel, că prevederile art. 34 alin. (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2013 au format, la rândul lor, obiect al controlului de constituționalitate, din perspectiva unor critici similare celor formulate în prezenta cauză. În acest sens este Decizia nr. 305 din 9 mai 2017, publicată în Monitorul oficial al României, Partea I, nr. 896 din 15 noiembrie 2017, prin care Curtea a statuat că reglementarea criticată este constituțională în raport cu criticile formulate.

17. Raportat la criticile autoarei excepției de neconstituționalitate potrivit cărora, în prezenta cauză, „reclamanta beneficiază de un tratament diferit, deși în alte dosare i s-a pus în vedere să achite o taxă de timbru”, astfel încât „la situații similare/identice se aplică un tratament diferit”, Curtea consideră că revine instanței de judecată competente să interpreteze și să aplice textele de lege incidente în cauză, în funcție de situația de fapt și de drept existentă. Curtea nu poate controla modul în care aceasta interpretează și aplică legea în cauze deduse judecării, deoarece, potrivit art. 2 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, aceasta asigură controlul constituționalității legilor, a tratatelor internaționale, a regulamentelor Parlamentului și a ordonanțelor Guvernului.

18. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Asociația Femeilor Rome din România în Dosarul nr. 12.156/3/2016/a1 al Tribunalului București — Secția a V-a civilă și constată că prevederile art. 34 alin. (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2013 privind taxele judiciare de timbru sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Tribunalului București — Secția a V-a civilă și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I. Pronunțată în ședința din data de 14 decembrie 2017.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
prof. univ. dr. **VALER DORNEANU**

Magistrat-asistent,
Ingrid Alina Tudora

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 846

din 14 decembrie 2017

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 171 alin. (1) și art. 268 alin. (1) lit. c) prima teză din Legea nr. 53/2003 — Codul muncii

Valer Dorneanu	— președinte
Marian Enache	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Livia Doina Stanciu	— judecător
Simona-Maya Teodoroiu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Patricia Marilena Ionea	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Liviu Drăgănescu.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 171 alin. (1) și art. 268 alin. (1) lit. c) prima teză din Legea nr. 53/2003 — Codul muncii, excepție ridicată de Gheorghe Lica și Elena Enea, prin reprezentant Sindicatul Liber „Educația” din Galați, în Dosarul nr. 1.323/121/2016 al Curții de Apel Galați — Secția conflicte de muncă și asigurări sociale și care constituie obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 3.055D/2016.

2. La apelul nominal lipsesc autorii excepției, precum și părțile Liceul Teoretic „Dunărea” din Galați și Colegiul Național „Al. I. Cuza” din Galați. Procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care arată că dispozițiile de lege criticate nu contravin prevederilor constituționale invocate de autorii excepției și pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

4. Prin Încheierea din 17 noiembrie 2016, pronunțată în Dosarul nr. 1.323/121/2016, **Curtea de Apel Galați — Secția conflicte de muncă și asigurări sociale a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 171 alin. (1) și art. 268 alin. (1) lit. c) prima teză din Legea nr. 53/2003 — Codul muncii**. Excepția a fost ridicată de Lica Gheorghe și Elena Enea, prin Sindicatul Liber „Educația” din Galați, cu prilejul soluționării apelului declarat împotriva Sentinței civile nr. 704 din 9 iunie 2016, pronunțată de Tribunalul Galați în Dosarul nr. 1.323/121/2016, având ca obiect „drepturi bănești.”

5. În motivarea excepției de neconstituționalitate autorii excepției susțin că dispozițiile de lege criticate, potrivit cărora dreptul la acțiune cu privire la drepturile salariale este supus prescripției, contravin prevederilor art. 44 din Constituție. În acest sens, arată că drepturile salariale fac parte din conținutul complex al dreptului de proprietate, așa cum s-a statuat atât în jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului, cât și în cea a Înaltei Curți de Casație și Justiție. Prin instituirea prescripției asupra drepturilor salariale, acestea nu mai sunt asimilate

dreptului de proprietate și se instituie o expropriere fără a fi impusă de o cauză de utilitate publică.

6. Autorii excepției consideră că o constatare a neconstituționalității dispozițiilor de lege criticate ar elimina și incoerența legislativă dintre dispozițiile art. 38, art. 171 alin. (1), art. 268 lit. c) prima teză din Legea nr. 53/2003, art. 555 alin. (1) și art. 563 din Codul civil. Astfel, amintesc că, potrivit art. 38 din Codul muncii, salariații nu pot renunța la drepturile recunoscute prin lege. De asemenea, potrivit art. 555 alin. (1) și art. 563 din Codul civil, dreptul de proprietate este un drept absolut, exclusiv și perpetuu.

7. În sfârșit, autorii excepției susțin că admiterea acestora ar asigura ocrotirea, predictibilitatea și securitatea raporturilor de muncă.

8. **Curtea de Apel Galați — Secția conflicte de muncă și asigurări sociale** consideră că excepția de neconstituționalitate nu este întemeiată. În acest sens arată că autorii excepției pun în discuție câmpul de aplicare a unor norme dintr-o lege, aspecte ce constituie chestiuni de interpretare și de aplicare a legii și care atrag competența instanțelor de judecată, iar nu a Curții Constituționale. Referitor la constituționalitatea instituției prescripției dreptului la acțiune, invocă cele reținute de Curtea Constituțională prin Decizia Plenumului nr. 1/1994, prin care s-a arătat că liberul acces la justiție presupune accesul la mijloacele procedurale prin care se înfăptuiește actul de justiție, iar legiuitorul are competența exclusivă de a stabili regulile de desfășurare a procesului în fața instanțelor de judecată. De asemenea, a amintit Decizia Curții Constituționale nr. 480/2003, prin care s-a arătat că imprescriptibilitatea, consfințită în anumite cazuri cu titlu de principiu în legislația civilă, nu este consacrată ca atare de Constituție. Așa fiind, legiuitorul poate să deroge de la acest principiu, fără a îndreptăți calificarea reglementării respective ca fiind neconstituțională.

9. În conformitate cu dispozițiile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului, precum și Avocatului Poporului, pentru a-și formula punctele de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

10. **Guvernul** arată că excepția de neconstituționalitate nu este întemeiată. În acest sens arată că prescripția extintivă, ca sancțiune juridică, privește doar dreptul material la acțiune, iar nu și dreptul subiectiv. Prescripția reprezintă un mijloc de stingere a acțiunii determinat de un interes de ordine publică și de stabilitate socială, ca situațiile stabilite într-un timp anterior să nu mai poată fi schimbate. În plus, exercitarea unui drept de către titularul acestuia nu poate avea loc decât într-un anumit cadru, stabilit de legiuitor, cu respectarea anumitor condiții, care pot presupune inclusiv termene după expirarea cărora nu mai este posibilă valorificarea dreptului respectiv.

11. **Avocatul Poporului** consideră că dispozițiile de lege criticate sunt constituționale.

12. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

13. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

14. **Obiectul excepției de neconstituționalitate** îl constituie dispozițiile art. 171 alin. (1) și art. 268 alin. (1) lit. c) prima teză din Legea nr. 53/2003 — Codul muncii, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 345 din 18 mai 2011, dispoziții potrivit cărora:

— Art. 171 alin. (1): „*Dreptul la acțiune cu privire la drepturile salariale, precum și cu privire la daunele rezultate din neexecutarea în totalitate sau în parte a obligațiilor privind plata salariilor se prescrie în termen de 3 ani de la data la care drepturile respective erau datorate.*”;

— Art. 268 alin. (1) lit. c): „(1) *Cererile în vederea soluționării unui conflict de muncă pot fi formulate: [...]*

c) în termen de 3 ani de la data nașterii dreptului la acțiune, în situația în care obiectul conflictului individual de muncă constă în plata unor drepturi salariale neacordate sau a unor despăgubiri către salariat, precum și în cazul răspunderii patrimoniale a salariaților față de angajator;”.

15. Autorul excepției consideră că dispozițiile de lege criticate sunt contrare art. 44 din Constituție, referitor la dreptul de proprietate.

16. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că dispozițiile de lege criticate au mai constituit obiect al controlului de constituționalitate în raport cu critici similare celor invocate în prezenta cauză. Astfel, prin Decizia nr. 210 din 31 martie 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 345 din 20 mai 2015, Decizia nr. 720 din 29 octombrie 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 23 din 13 ianuarie 2016, Decizia nr. 435 din 9 iunie 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 567 din 29 iulie 2015, și Decizia nr. 372 din 2 iunie 2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 610 din 10 august 2016, Curtea a reținut, în esență, că dreptul la salariu se bucură,

20. Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Gheorghe Lica și Elena Enea, prin reprezentant Sindicatul Liber „Educația” din Galați, în Dosarul nr. 1.323/121/2016 al Curții de Apel Galați — Secția conflicte de muncă și asigurări sociale și constată că dispozițiile art. 171 alin. (1) și art. 268 alin. (1) lit. c) prima teză din Legea nr. 53/2003 — Codul muncii sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Curții de Apel Galați — Secția conflicte de muncă și asigurări sociale și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 14 decembrie 2017.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
prof. univ. dr. **VALER DORNEANU**

Magistrat-asistent,
Patricia Marilena Ionea

în egală măsură, de protecția acordată dreptului la muncă, fiind o componentă a acestuia, dar și de protecția acordată dreptului de proprietate, întrucât reprezintă un „bun” în sensul art. 1 din Primul Protocol adițional la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale. Totodată, Curtea a reținut că, deși drepturile salariale nu sunt drepturi reale, cum este dreptul de proprietate, ci drepturi de creanță, în jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului acestea sunt asimilate bunurilor, statuându-se în acest sens că noțiunile de „bun” și „proprietate” au un sens care nu este limitat la dreptul de proprietate asupra bunurilor corporale, ci cuprinde și alte drepturi și interese patrimoniale (Hotărârea din 5 ianuarie 2000, pronunțată în Cauza *Beyeler împotriva Italiei*, paragraful 100).

17. Curtea Constituțională a arătat că reglementarea supusă controlului de constituționalitate, prin care se instituie un termen de prescripție de 3 ani în materia conflictelor de muncă având ca obiect plata drepturilor salariale neacordate, are ca justificare asigurarea securității și stabilității raporturilor juridice și necesitatea soluționării într-un termen rezonabil a conflictului de muncă izvorât din neplata acestor drepturi, în interesul legitim al fiecăreia dintre părțile litigante. Prin prescripție se stinge doar dreptul la acțiune în sens material, deci posibilitatea titularului dreptului de creanță de a obține, pe cale silită, îndeplinirea obligației subiectului pasiv. Așadar, prescripția nu stinge dreptul subiectiv în substanța lui, drept care continuă să subziste, și nici obligația corelativă, care va putea fi executată de bunăvoie. De asemenea, Curtea a amintit că în această materie sunt aplicabile dispozițiile Codului civil referitoare la suspendarea sau întreruperea curgerii termenului de prescripție.

18. Prin Decizia nr. 210 din 31 martie 2015, Curtea a precizat și că dispozițiile de lege criticate nu reglementează măsura exproprierii, ci instituie un termen de prescripție de 3 ani pentru acțiunile privind soluționarea unui conflict de muncă având ca obiect plata unor drepturi salariale neacordate, ceea ce constituie o sancțiune a pasivității în apărarea dreptului subiectiv.

19. Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură să justifice reconsiderarea jurisprudenței în materie a Curții Constituționale, considerentele și soluțiile deciziilor mai sus invocate își păstrează valabilitatea și în prezenta cauză.

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 849

din 14 decembrie 2017

**referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 30 alin. (1)
din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2013 privind taxele judiciare de timbru**

Valer Dorneanu	— președinte
Marian Enache	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Livia Doina Stanciu	— judecător
Simona-Maya Teodoroiu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Ingrid Alina Tudora	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Liviu Drăgănescu.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 30 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2013 privind taxele judiciare de timbru, excepție ridicată de Gheorghe Mocanu în Dosarul nr. 1.387/253/2015 al Tribunalului Tulcea — Secția civilă, de contencios administrativ și fiscal. Excepția formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 3.378D/2016.

2. La apelul nominal lipsesc părțile. Procedura de citare a fost legal îndeplinită.

3. Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere, ca neîntemeiată, a excepției de neconstituționalitate, sens în care invocă jurisprudența în materie a Curții Constituționale.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

4. Prin Încheierea din 24 noiembrie 2016, pronunțată în Dosarul nr. 1.387/253/2015, **Tribunalul Tulcea — Secția civilă, de contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 30 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2013 privind taxele judiciare de timbru.** Excepția a fost ridicată de Gheorghe Mocanu într-o cauză având ca obiect o plângere contravențională.

5. **În motivarea excepției de neconstituționalitate**, autorul acesteia consideră că prevederile art. 30 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2013 sunt constituționale numai în măsura în care nu scutesc instituțiile publice de la plata taxelor judiciare de timbru în valoare de 20 de lei în procesele ce au ca obiect căile de atac împotriva proceselor-verbale de constatare și sancționare a contravențiilor. Arată că, în asemenea situații, obiectul dedus judecătii nu este reprezentat de venituri publice, ci de apelul împotriva unei sentințe civile prin care a fost înlăturată o acuzație contravențională, or, art. 30 alin. (1) și (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2013 se referă strict la cererile și căile de atac ce au ca obiect colectarea veniturilor publice. În caz contrar, apreciază că s-ar rupe justul echilibru dintre părți, fiind favorizată instituția publică, ceea ce contravine principiului egalității de tratament, încălcându-se, astfel, principiul conform căruia părțile în proces sunt egale în fața legii.

6. **Tribunalul Tulcea — Secția civilă, de contencios administrativ și fiscal** apreciază că excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 30 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2013 este neîntemeiată. Instanța de judecată învederează faptul că scutirea autorităților publice de plata taxelor judiciare de timbru pentru cererile și acțiunile în justiție are o justificare obiectivă și rațională, ce constă în faptul că autoritățile respective sunt finanțate de la bugetul de stat pentru a putea funcționa, iar taxele de timbru respective, făcându-se venit tot la bugetul de stat, ar fi absurd ca aceste autorități să fie obligate, formal, să plătească din buget o taxă care revine aceluiași buget.

7. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

8. **Guvernul** apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. În acest sens menționează faptul că prevederile art. 30 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2013 reprezintă o preluare a soluției legislative cuprinse inițial în art. 17 din Legea nr. 146/1997 privind taxele judiciare de timbru, prevederi de lege care au făcut, în repetate rânduri, obiect al controlului de constituționalitate, din perspectiva unor critici similare celor formulate în prezenta cauză. În acest sens este Decizia nr. 692 din 12 iunie 2008, Decizia nr. 1.248 din 22 septembrie 2011 și Decizia nr. 391 din 26 aprilie 2012, decizii prin care Curtea a statuat că reglementarea criticată este constituțională.

9. **Avocatul Poporului** menționează că prevederile legale criticate au mai făcut obiect al controlului de constituționalitate, în acest sens fiind Decizia nr. 277 din 10 mai 2016. În acest context învederează faptul că își menține punctul de vedere exprimat cu acel prilej, în sensul că prevederile art. 30 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2013 sunt constituționale.

10. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

11. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

12. **Obiectul excepției de neconstituționalitate** îl constituie prevederile art. 30 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2013 privind taxele judiciare de timbru, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 392 din 29 iunie 2013, cu modificările și completările ulterioare, potrivit cărora „*Sunt scutite de taxa judiciară de timbru acțiunile și*

cererile, inclusiv căile de atac formulate, potrivit legii, de Senat, Camera Deputaților, Președinția României, Guvernul României, Curtea Constituțională, Curtea de Conturi, Consiliul Legislativ, Avocatul Poporului, de Ministerul Public și de Ministerul Finanțelor Publice, indiferent de obiectul acestora, precum și cele formulate de alte instituții publice, indiferent de calitatea procesuală a acestora, când au ca obiect venituri publice.”

13. În opinia autorului excepției de neconstituționalitate, prevederile legale criticate din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2013 contravin dispozițiilor constituționale ale art. 16 alin. (2), potrivit cărora nimeni nu este mai presus de lege, și celor ale art. 11 alin. (2) referitoare la dreptul internațional și dreptul intern, raportat la art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

14. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că prevederile art. 30 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2013 privind taxele judiciare de timbru au mai format obiect al controlului de constituționalitate, prin raportare la aceleași dispoziții constituționale și din perspectiva unor critici similare celor formulate în prezenta cauză, în acest sens fiind Decizia nr. 277 din 10 mai 2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 495 din 1 iulie 2016, și Decizia nr. 747*) din 23 noiembrie 2017, nepublicată în Monitorul Oficial la data pronunțării prezentei decizii, prin care Curtea a statuat că reglementarea criticată este constituțională în raport cu criticile formulate.

15. Prin aceste decizii, Curtea a reținut că soluția legislativă criticată se regăsea, inițial, în cuprinsul art. 17 din Legea nr. 146/1997 privind taxele judiciare de timbru, act normativ în prezent abrogat, și a statuat, în esență, că „scutirea autorităților publice, care intră sub incidența textului de lege criticat, de taxe, tarife, comisioane sau cauțiuni pentru cererile, acțiunile și orice alte măsuri pe care le îndeplinesc în vederea realizării creanțelor bugetare are o justificare obiectivă și rațională în faptul că autoritățile respective — beneficiare de alocații bugetare —, fiind finanțate de la bugetul de stat pentru a putea funcționa, iar taxele respective făcându-se venit tot la bugetul de stat, ar fi absurd să fie obligate (formal) să plătească din buget o taxă care revine aceluiași buget. De asemenea, Curtea a statuat că principiul egalității, prevăzut de Constituție pentru cetățeni, nu poate ca, prin extensie, să primească semnificația unei egalități

între cetățeni și autoritățile publice. Așa cum rezultă din dispozițiile constituționale ale art. 16, cetățenii se bucură de drepturile prevăzute în Constituție și în legi, fiind egali în fața acestora și a autorităților publice, în timp ce autoritățile publice exercită atribuțiile ce le sunt stabilite de lege, potrivit competenței lor, în realizarea funcțiilor pentru care sunt create”.

16. În jurisprudența sa în această materie, Curtea a constatat că „legiuitorul are deplina legitimitate constituțională de a impune taxe judiciare de timbru fixe sau calculate la valoare în funcție de obiectul litigiului. Stabilirea modalității de plată a taxelor judiciare de timbru, ca, de altfel, și a cuantumului lor, este o opțiune a legiuitorului, ce ține de politica legislativă fiscală. Atât obligația de plată a taxelor judiciare, cât și excepțiile stabilite de lege se aplică deopotrivă tuturor cetățenilor aflați în situații identice, precum și tuturor litigiilor de aceeași natură, neexistând discriminări sau privilegii contrare prevederilor art. 16 alin. (1) și (2) din Constituție.” (a se vedea, spre exemplu, Decizia nr. 500 din 4 iulie 2017).

17. Totodată, Curtea a subliniat că, „existența calității de autoritate/instituție publică nu este suficientă pentru a beneficia de scutirea prevăzută la art. 30 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2013 privind taxele judiciare de timbru, aceasta nefiind aplicabilă decât în cazul special al veniturilor publice, iar nu și în cazul în care instituția formulează cereri ca urmare a pretențiilor ce decurg din contracte civile sau comerciale sau alte raporturi ce excedează domeniul strict delimitat al noțiunii de venituri publice. Așa fiind, nu toate pretențiile pecuniare formulate de instituțiile prevăzute în art. 30 alin. (1) din actul normativ menționat sunt scutite de taxa judiciară de timbru. Competența de a califica obiectul cauzei deduse judecării, și, implicit, modalitatea de stabilire a taxei judiciare de timbru aferente litigiului, reprezintă, însă, atributul exclusiv al instanței de judecată. O eventuală interpretare și aplicare greșită a normelor legale incidente cauzei de către instanță excedează controlului Curții Constituționale, aceasta neputându-se substitui instanței de judecată în stabilirea legii aplicabile litigiului”.

18. Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură să determine schimbarea jurisprudenței Curții Constituționale, cele statuate prin deciziile menționate își păstrează valabilitatea și în cauza de față.

19. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Gheorghe Mocanu în Dosarul nr. 1.387/253/2015 al Tribunalului Tulcea — Secția civilă, de contencios administrativ și fiscal și constată că prevederile art. 30 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2013 privind taxele judiciare de timbru sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Tribunalului Tulcea — Secția civilă, de contencios administrativ și fiscal și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 14 decembrie 2017.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE

prof. univ. dr. **VALER DORNEANU**

Magistrat-asistent,
Ingrid Alina Tudora

*) Decizia Curții Constituționale nr. 747 din 23 noiembrie 2017 a fost publicată ulterior în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 125 din 8 februarie 2018.

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL AFACERILOR INTERNE

ORDIN

pentru aprobarea Metodologiei privind elaborarea normelor și tabelelor de înzestrare cu armament, muniții, mijloace tehnice și materiale necesare structurilor Ministerului Afacerilor Interne

Având în vedere dispozițiile art. 3 alin. (1) lit. c) pct. 8, art. 12 alin. (3) și ale art. 15 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 30/2007 privind organizarea și funcționarea Ministerului Afacerilor Interne, aprobată cu modificări prin Legea nr. 15/2008, cu modificările și completările ulterioare,

în temeiul art. 7 alin. (5) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 30/2007, aprobată cu modificări prin Legea nr. 15/2008, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul afacerilor interne emite următorul ordin:

Art. 1. — Se aprobă Metodologia privind elaborarea normelor și tabelelor de înzestrare cu armament, muniții, mijloace tehnice și materiale necesare structurilor Ministerului Afacerilor Interne, prevăzută în anexa care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 2. — Nerespectarea prevederilor metodologiei prevăzute la art. 1 atrage răspunderea disciplinară, materială, contravențională sau penală, potrivit legii, după caz.

Art. 3. — În termen de 120 de zile de la intrarea în vigoare a prezentului ordin, șefii structurilor din Aparatul central al Ministerului Afacerilor Interne, ai instituțiilor și structurilor aflate în subordinea/în coordonarea/în cadrul ministerului vor lua

măsuri pentru elaborarea și înaintarea la Direcția generală management operațional a propunerilor pentru întocmirea normelor și tabelelor de înzestrare, potrivit prevederilor metodologiei prevăzute la art. 1.

Art. 4. — La data intrării în vigoare a prezentului ordin se abrogă Ordinul ministrului administrației și internelor nr. 167/2007 pentru aprobarea Metodologiei privind elaborarea normelor și tabelelor de înzestrare cu armament, mijloace tehnice și materiale necesare unităților Ministerului Afacerilor Interne¹.

Art. 5. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul afacerilor interne,

Carmen Daniela Dan

București, 20 martie 2018.

Nr. 28.

ANEXĂ

METODOLOGIE

privind elaborarea normelor și tabelelor de înzestrare cu armament, muniții, mijloace tehnice și materiale necesare structurilor Ministerului Afacerilor Interne

CAPITOLUL I

Dispoziții generale

Art. 1. — Asigurarea structurilor Ministerului Afacerilor Interne, denumit în continuare *M.A.I.*, cu armament, muniții, mijloace tehnice și materiale necesare îndeplinirii atribuțiilor și misiunilor din competență se realizează pe baza normelor de înzestrare și a tabelelor de înzestrare.

Art. 2. — (1) În sensul prezentei metodologii, termenii și expresiile de mai jos au următorul înțeles:

a) *bunuri materiale* — orice tip de armament, muniție, mijloace tehnice sau materiale ce pot fi incluse în normele de înzestrare și în tablele de înzestrare ale structurilor Ministerului Afacerilor Interne.;

b) *criteriu de înzestrare și mod de repartizare* — reprezintă expresia sintetizată din cuprinsul normei de înzestrare ce determină nivelul necesarului de dotare a structurilor din M.A.I. și a personalului aferent, pentru fiecare bun material, potrivit atribuțiilor și misiunilor specifice;

c) *disciplina de înzestrare* — încadrarea nivelului de dotare cu bunuri materiale, în limitele maxime stabilite prin prevederile tabelelor de înzestrare, precum și repartizarea spre folosință a

acestora, în cantitățile stabilite, numai structurilor/persoanelor încadrate pe funcțiile nominalizate în aceste documente;

d) *necesar de dotare* — cantitatea înscrisă numeric în tablele de înzestrare determinată prin calculul matematic rezultat în urma interpretării criteriului de înzestrare și a modului de repartizare, corelat cu baza de calcul, stabilită potrivit indicatorilor din statul de organizare sau alte documente specifice;

e) *norma de înzestrare* — document de planificare la pace și mobilizare, ce cuprinde totalitatea criteriilor de înzestrare și modul de repartizare a cantităților de armament, muniții, mijloace tehnice și materiale necesare structurilor M.A.I. și personalului acestora, pentru îndeplinirea misiunilor specifice, corespunzător concepției de întrebuintare a efectivelor/forțelor și mijloacelor;

f) *planificarea înzestrării* — ansamblul activităților desfășurate în vederea stabilirii necesarului de dotare al unei unități cu armament, muniții, mijloace tehnice și materiale necesare pentru îndeplinirea atribuțiilor de serviciu și misiunilor specifice;

g) *stoc operativ* — cantitatea de muniție aflată la dispoziția inspectoratelor generale pentru completarea dotării structurilor

¹ Ordinul ministrului administrației și internelor nr. 167/2007 nu a fost publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, deoarece are ca obiect reglementări din sectorul de apărare, ordine publică și siguranță națională.

din subordine, ca urmare a consumurilor de muniții înregistrate pe timpul executării misiunilor din competență;

h) *stoc strategic* — cantitatea de muniție aflată la dispoziția Direcției generale logistice, pentru completarea dotării structurilor M.A.I., ca urmare a consumurilor de muniții înregistrate pe timpul executării misiunilor din competență;

i) *structură centrală de specialitate* — structură din cadrul aparatului central al M.A.I. cu atribuții generale privind coordonarea, îndrumarea și controlul activităților specifice desfășurate de către structurile ministerului;

j) *structură de specialitate* — structură din cadrul inspectoratului general cu atribuții generale la nivelul armeei privind coordonarea, îndrumarea și controlul activităților specifice desfășurate de structurile din subordine;

k) *tabela de înzestrare* — document de planificare la pace și mobilizare, ce cuprinde cantitățile de armament, muniții, mijloace tehnice și materiale necesare fiecărei structuri a M.A.I., potrivit specificului și misiunilor pe care le are de îndeplinit, corelate cu baza de indicatori și rezultate ca urmare a aplicării criteriilor de înzestrare și a modului de repartizare prevăzute în norma de înzestrare;

l) *unitate* — entitate din structura organizatorică a M.A.I. care are stat de organizare și regulament de organizare și funcționare propriu, aprobat potrivit dispozițiilor legale în vigoare.

(2) În toate situațiile în care în cuprinsul prezentei metodologii se utilizează sintagma „inspectorat general/similar”, prin „similar” se înțelege acea structură aflată în subordinea/în cadrul M.A.I. prevăzută cu compartimente/personal cu atribuții în domeniul planificării înzestrării și care are competențe naționale și structuri subordonate la nivel teritorial cu stat de organizare propriu.

Art. 3. — Bunurile materiale necesare structurilor M.A.I. pentru îndeplinirea misiunilor specifice stabilite în competență, atât pe timpul stării de pace, cât și pentru starea de mobilizare, se înscriu în normele de înzestrare și în tabelele de înzestrare cu denumire generică, potrivit Nomenclatorului cu armamentul, munițiile, mijloacele tehnice și materialele ce pot fi incluse în normele și tabelele de înzestrare ale structurilor Ministerului Afacerilor Interne, prevăzut în anexa nr. 1, denumit în continuare *Nomenclator*.

Art. 4. — Elaborarea normelor de înzestrare se realizează pe baza criteriilor de înzestrare și a modului de repartizare a cantităților de armament, muniții, mijloace tehnice și materiale necesare structurilor M.A.I. și personalului acestora pentru îndeplinirea misiunilor din competență, stabilite potrivit art. 13.

Art. 5. — Controlul asupra modului de respectare a prezentei metodologii, precum și a disciplinei de înzestrare se execută de către personalul cu atribuții în domeniul planificării înzestrării din cadrul Direcției generale management operațional, pentru toate structurile M.A.I., respectiv din cadrul inspectoratelor generale/similare pentru structurile subordonate.

Art. 6. — (1) Pentru fiecare categorie de armament se prevăd stocuri de muniție, astfel:

- a) stoc operativ;
- b) stoc strategic.

(2) Nivelul de constituire a stocurilor de muniție, pentru fiecare categorie de armament, se realizează, astfel:

a) *stoc operativ* — 20% din totalul necesarului de muniție calculat potrivit tabelelor de înzestrare ale inspectoratelor generale și structurilor subordonate acestora;

b) *stoc strategic* — 10% din totalul necesarului de muniție calculat potrivit tabelelor de înzestrare ale inspectoratelor generale și structurilor subordonate acestora.

(3) Nivelul de constituire a stocurilor operative de muniție, pentru categoriile de armament din dotarea navelor/ambarcațiunilor aparținând Inspectoratului General al Poliției de Frontieră, se stabilește de către această structură, în funcție de tipul navei/ambarcațiunii.

(4) Cantitatea de muniție prevăzută ca „stoc operativ” se constituie prin grija inspectoratelor generale și se păstrează, de

regulă, în cadrul bazelor logistice/serviciilor administrative și/sau depozitelor zonale organizate de către aceste structuri.

(5) Cantitatea de muniție prevăzută ca „stoc strategic” se constituie prin grija Direcției generale logistice și se păstrează, de regulă, în depozitul central al M.A.I. și/sau în depozitele zonale organizate de către această structură.

(6) În vederea constituirii stocului strategic, inspectoratele generale comunică la Direcția generală logistică cantitățile de muniție necesare, potrivit tabelelor de înzestrare, în termen de 30 de zile de la intrarea în vigoare a acestora.

CAPITOLUL II

Organizarea activității de planificare a înzestrării

Art. 7. — (1) Înzestrarea structurilor M.A.I. pe timpul stării de urgență și al stării de asediu se realizează potrivit reglementărilor stabilite, prin prezenta metodologie pentru starea de pace.

(2) Înzestrarea structurilor M.A.I. pe timpul stării de război se realizează potrivit reglementărilor stabilite pentru starea de pace și starea de mobilizare.

(3) Pentru asigurarea înzestrării structurilor M.A.I., în corelare cu misiunile ce le revin, pe timpul declarării stării de mobilizare se elaborează norme de înzestrare și tabele de înzestrare specifice acestei stări pentru structurile nou-înființate.

Art. 8. — Coordonarea și îndrumarea activităților organizate în scopul elaborării normelor de înzestrare și tabelelor de înzestrare se realizează de către Direcția generală management operațional, prin structura cu atribuții în domeniu.

Art. 9. — (1) Proiectele normelor de înzestrare și tabelelor de înzestrare, care se aprobă prin ordin al ministrului afacerilor interne, se elaborează cu consultarea Direcției generale logistice, Direcției generale pentru comunicații și tehnologia informației, Direcției medicale, respectiv Direcției generale de protecție internă, corespunzător domeniului propriu de competență.

(2) Planificarea înzestrării se realizează pe baza numărului de indicatori prevăzuți în statele de organizare, misiunilor și atribuțiilor specifice stabilite în regulamentele de organizare și funcționare ale unităților, precum și a concepțiilor de întrebuintare a efectivelor/forțelor și mijloacelor.

(3) În normele de înzestrare și în tabelele de înzestrare nu se includ alte bunuri materiale decât cele prevăzute în Nomenclator.

Art. 10. — (1) Toate unitățile M.A.I. transmit ierarhic, în mod centralizat și defalcat pe structuri subordonate, la Direcția generală management operațional, în format electronic editabil, semestrial, până la data de 31 iulie, respectiv 31 ianuarie, situația privind necesarul și existentul cu armament, muniții, mijloace tehnice și materiale, potrivit tabelelor de înzestrare.

(2) Prin excepție de la prevederile alin. (1), Direcția generală logistică și Direcția generală pentru comunicații și tehnologia informației transmit la Direcția generală management operațional situația necesarului și existentului, potrivit domeniului de competență, atât pentru structurile din aparatul central al M.A.I., cât și pentru cele subordonate acestora.

(3) Unitățile care asigură suportul logistic pentru alte structuri transmit situația potrivit alin. (1), separat pentru structurile pe care le asigură, potrivit competențelor stabilite prin ordine ale ministrului afacerilor interne.

CAPITOLUL III

Principiile planificării înzestrării structurilor M.A.I. pe timp de pace

SECȚIUNEA 1

Elaborarea normelor de înzestrare

Art. 11. — Normele de înzestrare pentru starea de pace și de mobilizare se elaborează de către Direcția generală management operațional, potrivit regulilor prevăzute în anexa

nr. 2, pentru fiecare inspectorat general/similar, la propunerea acestuia, și se aprobă prin ordin al ministrului afacerilor interne.

Art. 12. — (1) Inspectoratele generale/similare transmit Direcției generale management operațional proiectele normelor de înzestrare, în termen de maximum 120 de zile de la intrarea în vigoare a statelor de organizare la pace, respectiv a statelor de organizare la mobilizare.

(2) Propunerile pentru elaborarea normelor de înzestrare ale inspectoratelor generale/similare se întocmesc în urma procesului de analiză și de consultare a specialiștilor din aparatul propriu și din unitățile beneficiare.

Art. 13. — (1) Criteriile de înzestrare și modul de repartizare a armamentului, munițiilor, mijloacelor tehnice și materialelor din normele de înzestrare se stabilesc în funcție de:

a) organizarea structurală a inspectoratelor generale/similare, statele de organizare, precum și de regulamentele de organizare și funcționare;

b) concepția de întrebuințare a efectivelor/forțelor și mijloacelor pentru executarea misiunilor, după caz;

c) principiile, regulile și normele privind organizarea și executarea misiunilor specifice stabilite prin metodologii, proceduri generale, specifice și de sistem, precum și cataloage/reglementări internaționale, pentru misiunile executate în afara teritoriului României;

d) programele de constituire, modernizare și pregătire a forțelor de ordine și siguranță publică, acolo unde este cazul;

e) prevederile fișelor de dotare individuală/colectivă, numai la inspectoratele generale;

f) constatările efectuate pe timpul controalelor materializate în planurile de măsuri aprobate de conducerea ministerului sau de conducerea inspectoratelor generale/similare;

g) competența teritorială și particularitățile geografice ale zonei de competență.

(2) Concepția de întrebuințare a efectivelor/forțelor și mijloacelor pentru executarea misiunilor, prevăzută la alin. (1) lit. b), cuprinde: organizarea și funcționarea structurilor, principalele atribuții și misiuni ce revin structurilor în diferite situații, procedeele și normele tactice specifice pentru fiecare tip de misiune, planificarea, organizarea, coordonarea și conducerea activităților și misiunilor, cooperarea cu structurile abilitate pe timpul executării misiunilor.

(3) Concepția de întrebuințare a efectivelor/forțelor și mijloacelor se întocmește de către structura cu atribuții pe linie de management operațional/similară și/sau structura operativă din cadrul inspectoratului general, pe baza propunerilor formulate de către fiecare structură de specialitate, potrivit competențelor, și se aprobă de inspectorul general.

(4) Fișele de dotare individuală/colectivă a personalului/subunităților/formațiunilor se întocmesc de către inspectoratele generale, potrivit modelului prevăzut în anexa nr. 3, pe baza propunerilor formulate de către structurile cu atribuții în executarea misiunilor specifice, respectiv cele de suport logistic, comunicații și tehnologia informației, și se constituie ca anexe la Concepția de întrebuințare a efectivelor/forțelor și mijloacelor.

Art. 14. — Direcția generală management operațional transmite la inspectoratele generale/similare un exemplar al normei de înzestrare și o copie a ordinului de aprobare a acesteia.

SECȚIUNEA a 2-a

Elaborarea tabelelor de înzestrare

Art. 15. — (1) Tabelele de înzestrare se elaborează, pentru fiecare unitate cu stat de organizare propriu, pentru starea de pace și starea de mobilizare, de către:

a) Direcția generală management operațional — pentru structurile aparatului central al M.A.I., structurile subordonate unităților aparatului central, precum și pentru structurile aflate în subordinea/ coordonarea ministerului, cu excepția inspectoratelor generale/similare;

b) inspectoratele generale/similare — pentru aparatul propriu și unitățile subordonate acestora, corespunzător prevederilor normei de înzestrare proprii, în termen de 120 de zile de la intrarea în vigoare a acesteia, precum și pentru structurile care se operaționalizează, în vederea participării la misiuni și operații în afara teritoriului statului român, în termen de 20 zile de la aprobarea statului de organizare.

(2) Structurile prevăzute la alin. (1) lit. a) transmit proiectele tabelelor de înzestrare la Direcția generală management operațional, în termen de 30 de zile de la intrarea în vigoare a statelor de organizare. Structurile aparatului central al M.A.I. transmit proiectele tabelelor de înzestrare inclusiv pentru structurile subordonate.

(3) Regulile privind elaborarea tabelelor de înzestrare sunt prevăzute în anexa nr. 4.

Art. 16. — (1) Tabelele de înzestrare elaborate de către Direcția generală management operațional se aprobă prin ordin al ministrului afacerilor interne.

(2) Celelalte tabele de înzestrare se semnează de către adjuncții inspectorului general/similar care coordonează activitatea de înzestrare, respectiv cea de logistică, șeful structurii logistice și șeful structurii cu atribuții în domeniul planificării înzestrării din cadrul inspectoratului general/similar și se aprobă prin ordin/dispoziție al/a inspectorului general/similar.

Art. 17. — Criteriile de înzestrare, cantitățile și modul de repartizare a armamentului, munițiilor, mijloacelor tehnice și materialelor cuprinse în tabelele de înzestrare elaborate pentru structurile cărora nu li se întocmesc norme de înzestrare se stabilesc având la bază elementele prevăzute la art. 13 alin. (1) lit. a), c), d), f) și g).

Art. 18. — (1) Determinarea cantităților necesare fiecărei unități/structuri pentru toate categoriile de armament, muniții, mijloace tehnice și materiale prevăzute în norma de înzestrare se efectuează potrivit bazei de calcul, întocmite pe baza indicatorilor din statele de organizare și a celorlalți indicatori suplimentari specifice fiecărei structuri, stabiliți potrivit criteriilor de înzestrare și modului de repartizare, al cărui model este prevăzut în anexa nr. 5.

(2) Bazele de calcul întocmite potrivit alin. (1) se păstrează pe toată durata de valabilitate a tabelelor de înzestrare.

Art. 19. — (1) Bazele de calcul pentru indicatorii suplimentari necesari determinării cantităților de bunuri materiale care fac obiectul tabelelor de înzestrare se întocmesc de către ofițerii din cadrul compartimentelor cu atribuții pe linia planificării înzestrării, pe baza propunerilor formulate de structurile cu atribuții în executarea misiunilor specifice și logistice, și se păstrează pe toată durata de valabilitate a tabelelor de înzestrare.

(2) Structurile cu atribuții pe linia planificării înzestrării stabilesc metodologii proprii pentru definirea și colectarea indicatorilor suplimentari.

Art. 20. — (1) Direcția generală management operațional și inspectoratele generale/similare transmit un exemplar al tabelii de înzestrare și o copie a ordinului de aprobare a acesteia la unitatea pentru care a fost elaborată.

(2) Direcția generală management operațional transmite la Direcția generală logistică tabelele de înzestrare ale structurilor din aparatul central al M.A.I. și ale structurilor subordonate acestora și la Direcția generală pentru comunicații și tehnologia informației, extrase din tabelele de înzestrare ale aceluiași unități.

SECȚIUNEA a 3-a

Modificarea și/sau completarea normelor de înzestrare și a tabelelor de înzestrare

Art. 21. — Modificarea și/sau completarea normelor de înzestrare și a tabelelor de înzestrare se efectuează:

a) când intervin modificări în structura organizatorică;

b) când intervine modificarea concepției de întrebuințare a efectivelor/forțelor și mijloacelor;

c) după aprobarea introducerii, în condițiile art. 25, a unor noi bunuri materiale în înzestrare;

d) la suplimentarea dotării efectivelor care desfășoară misiuni și operații în afara teritoriului statului român;

e) în situația modificării principiilor, regulilor și normelor privind organizarea și executarea misiunilor specifice stabilite prin metodologii, proceduri generale, specifice și de sistem, precum și a cataloagelor/reglementărilor internaționale pentru misiunile executate în afara teritoriului României;

f) în situații neprevăzute, generate de evoluția situației operative sau intervenite în îndeplinirea misiunilor specifice.

Art. 22. — (1) Pentru modificarea și/sau completarea tabelelor de înzestrare elaborate potrivit art. 15 alin. (1) lit. b), structurile interesate transmit la inspectoratele generale/similare, prin intermediul structurii de specialitate, atât în format letric, cât și electronic, în termen de 10 zile de la data la care au survenit situațiile prevăzute la art. 21, propuneri temeinic justificate/argumentate, elaborate potrivit modelului prevăzut în anexa nr. 6.

(2) Pentru modificarea și/sau completarea normelor de înzestrare și a tabelelor de înzestrare elaborate potrivit art. 15 alin. (1) lit. a), structurile interesate transmit la Direcția generală management operațional, atât în format letric, cât și electronic, în termen de 30 de zile de la data la care au survenit situațiile prevăzute la art. 21, propuneri de modificare/completare, elaborate potrivit modelelor prevăzute în anexele nr. 6 și 7.

Art. 23. — (1) Direcția generală management operațional, după efectuarea consultărilor cu structurile centrale de specialitate prevăzute la art. 9 alin. (1), elaborează proiectul ordinului ministrului afacerilor interne, precum și lista cu modificările și completările normei de înzestrare sau tabelii de înzestrare, potrivit modelelor prevăzute în anexele nr. 8 și 9, care, după aprobare, se transmit structurilor în cauză.

(2) Listele cu modificările și/sau completările tabelilor de înzestrare ale structurilor din aparatul central al M.A.I. și ale structurilor subordonate acestora, se transmit, după aprobare, în extras, Direcției generale logistice și Direcției generale pentru comunicații și tehnologia informației, potrivit domeniului de competență.

Art. 24. — (1) Operarea modificărilor și/sau a completărilor în normele de înzestrare și tablele de înzestrare se realizează atât în format letric, cât și electronic, în termen de 30 de zile de la intrarea în vigoare a ordinului ministrului afacerilor interne sau a ordinului/dispoziției inspectorului general/similar, după caz, prin care se aprobă modificarea și/sau completarea acestora.

(2) Listele cu modificările și/sau completările tabelilor de înzestrare, elaborate potrivit art. 15 alin. (1) lit. b), se comunică de către inspectoratele generale/similare la structurile subordonate, în format letric, potrivit anexei nr. 10.

Art. 25. — Introducerea unor noi bunuri materiale în normele de înzestrare și tablele de înzestrare se realizează după aprobarea de către ministrul afacerilor interne a hotărârilor Consiliului de supraveghere a înzestrării din M.A.I. și completarea Nomenclatorului de către Direcția generală management operațional.

CAPITOLUL IV

Principiile planificării înzestrării structurilor M.A.I. pentru starea de mobilizare

Art. 26. — Pe timpul stării de mobilizare, înzestrarea structurilor M.A.I. se realizează în concordanță cu atribuțiile și misiunile suplimentare stabilite în competență, potrivit legii, precum și cu procedeele specifice de îndeplinire a acestora și cu principiile de desfășurare a acțiunilor de luptă.

Art. 27. — Planificarea înzestrării structurilor M.A.I. pentru starea de mobilizare se realizează ținând cont de prevederile capitolului III, cu următoarele precizări:

a) pentru unitățile care nu sunt prevăzute cu atribuții/misiuni suplimentare la starea de mobilizare și rămân cu aceeași structură organizatorică, înzestrarea se realizează potrivit normelor de înzestrare și tabelilor de înzestrare la pace;

b) pentru unitățile care au prevăzute atribuții/misiuni suplimentare la starea de mobilizare, înzestrarea se realizează potrivit normelor de înzestrare și tabelilor de înzestrare de pace și de mobilizare.

Art. 28. — (1) Tabelele de înzestrare la mobilizare se întocmesc în 3 exemplare, în baza normelor de înzestrare prevăzute la art. 27 lit. b), și se transmit atât la Direcția generală management operațional, cât și la structurile beneficiare, prin grija structurilor pentru care se elaborează norme de înzestrare.

(2) Tabelele de înzestrare la mobilizare elaborate de către Direcția generală management operațional se întocmesc în 2 exemplare, din care un exemplar se transmite la structura organ de mobilizare beneficiară.

(3) În situația în care indicativul de mobilizare se constituie de către o structură pentru o altă structură, tablele de înzestrare la mobilizare prevăzute la alin. (2) se întocmesc în 4 exemplare, din care un exemplar se transmite la Direcția generală management operațional, un exemplar la structura organ de mobilizare care constituie indicativul respectiv, un exemplar la eșalonul superior al acestei structuri și un exemplar la structura pentru care se constituie indicativul.

CAPITOLUL V

Disciplina de înzestrare

Art. 29. — Răspunderea privind respectarea disciplinei de înzestrare în M.A.I. revine șefilor/comandanților unităților pentru care a fost elaborată tabela de înzestrare.

Art. 30. — (1) În vederea monitorizării disciplinei de înzestrare, la nivelul unităților se elaborează anual, până la data de 31 ianuarie, „Documentarul cu gradul de asigurare în armament, muniții, mijloace tehnice și materiale”, denumit în continuare *documentar*, potrivit modelului prevăzut în anexa nr. 11, pe baza prevederilor tabelilor de înzestrare, precum și a datelor din evidența cantitativ-valorică.

(2) Documentarul se elaborează la nivelul fiecărei unități de către personalul cu atribuții pe linia planificării înzestrării și se actualizează semestrial, potrivit metodologiei stabilite la nivelul fiecărei structuri.

(3) Unitățile care asigură suportul logistic pentru alte structuri întocmesc documentarul pentru fiecare structură pe care o asigură potrivit competențelor stabilite prin ordine ale ministrului afacerilor interne.

(4) Datele și informațiile cu privire la necesarul de armament, muniții, mijloace tehnice și materiale ce trebuie asigurat se comunică, în extras, de către fiecare structură în parte, la structura în competența căreia este stabilită responsabilitatea asigurării suportului logistic.

(5) Direcția generală logistică și Direcția generală pentru comunicații și tehnologia Informației întocmesc documentare pentru structurile proprii, structurile subordonate și structurile din aparatul central al M.A.I., pe care le asigură potrivit domeniului de competență.

CAPITOLUL VI

Dispoziții finale

Art. 31. — Modificarea și completarea Nomenclatorului, în concordanță cu hotărârile Consiliului de supraveghere a înzestrării din M.A.I., se fac prin dispoziție a directorului general al Direcției generale management operațional, care se transmite structurilor M.A.I., în termen de 15 zile de la data emiterii acestuia.

Art. 32. — Normele de înzestrare și tablele de înzestrare al căror conținut a suferit modificări/completări într-un procent mai mare de 30% din forma inițială se reeditează/se retipăresc de către structurile care le-au elaborat, potrivit prevederilor prezentei metodologii.

Art. 33. — Anexele nr. 1—11 fac parte integrantă din prezenta metodologie și sunt clasificate potrivit legii.

MINISTERUL TRANSPORTURILOR

ORDIN**pentru aprobarea Regulamentului privind criteriile minime de pregătire, perfecționare și brevetare a piloților maritimi, alții decât piloții de mare largă**

Având în vedere Referatul Direcției transport naval nr. 45.145 din 6.12.2017 pentru aprobarea Regulamentului privind criteriile minime de pregătire, perfecționare și brevetare a piloților maritimi, alții decât piloții de mare largă, ținând seamă de prevederile Rezoluției Adunării Generale a Organizației Maritime Internaționale A.960(23) „Recomandări privind pregătirea profesională, certificarea și procedurile de lucru pentru piloții maritimi, alții decât piloții de mare largă”, în temeiul prevederilor art. 117 alin. (2) din Ordonanța Guvernului nr. 42/1997 privind transportul maritim și pe căile navigabile interioare, republicată, cu modificările și completările ulterioare, ale art. 12 lit. f) din Ordonanța Guvernului nr. 19/1997 privind transporturile, republicată, cu modificările și completările ulterioare, ale art. 4 alin. (1) pct. 6 și ale art. 5 alin. (4) din Hotărârea Guvernului nr. 21/2015 privind organizarea și funcționarea Ministerului Transporturilor, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul transporturilor emite prezentul ordin.

Art. 1. — Se aprobă Regulamentul privind criteriile minime de pregătire, perfecționare și brevetare a piloților maritimi, alții decât piloții de mare largă, prevăzut în anexa care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 2. — Autoritatea Navală Română va duce la îndeplinire prevederile prezentului ordin.

Art. 3. — La data intrării în vigoare a prezentului ordin, Ordinul ministrului transporturilor nr. 382/2007 pentru

aprobarea Regulamentului privind criteriile minime de pregătire, perfecționare și certificare a piloților maritimi, alții decât piloții de mare largă, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 419 din 22 iunie 2007, cu modificările ulterioare, se abrogă.

Art. 4. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul transporturilor,
Lucian Șova

București, 19 martie 2018.
Nr. 335.

ANEXĂ

REGULAMENT**privind criteriile minime de pregătire, perfecționare și brevetare a piloților maritimi, alții decât piloții de mare largă****CAPITOLUL I****Definiții**

Art. 1. — Termenii folosiți în prezentul regulament și în anexele la acesta au următoarele înțelesuri:

a) *aprobat* — aprobat de Autoritatea Navală Română în conformitate cu prevederile legale;

b) *autoritate competentă* — Autoritatea Navală Română, autoritate centrală de specialitate din subordinea Ministerului Transporturilor, în domeniul siguranței navigației și al securității navelor, căreia i s-au delegat competențele privind ducerea la îndeplinire a prevederilor prezentului ordin, denumită în continuare *ANR*;

c) *brevet de pilot maritim* — un document emis de ANR în conformitate cu prevederile prezentului regulament și care dă dreptul titularului să piloteze navele maritime și să îndeplinească atribuțiile pe care le implică nivelul de responsabilitate specificat în acesta;

d) *cursuri*:

(i) *curs specializare* — curs efectuat la Centrul Român pentru Pregătirea și Perfecționarea Personalului din

Transporturi Navale — CERONAV necesar pentru obținerea brevetului de pilot maritim aspirant;

(ii) *cursuri obligatorii* — cursuri efectuate la Centrul Român pentru Pregătirea și Perfecționarea Personalului din Transporturi Navale — CERONAV necesare pentru emiterea valabilității brevetelor de piloți maritimi;

e) *minister* — Ministerul Transporturilor, autoritatea de stat în domeniul transportului maritim și pe căile navigabile interioare, care elaborează și promovează actele normative și normele specifice aplicabile transportului maritim și pe căile navigabile interioare, urmărește aplicarea acestora și asigură ducerea la îndeplinire a obligațiilor ce revin statului din acordurile și convențiile internaționale la care România este parte;

f) *navă maritimă* — o navă, alta decât cea care navighează exclusiv în ape interioare navigabile sau în interiorul ori în imediata vecinătate a apelor adăpostite sau în zone unde se aplică reglementări portuare;

g) *evidența documentară* — o documentație, alta decât un certificat corespunzător sau certificat de specializare utilizat pentru a stabili că au fost îndeplinite cerințele relevante ale prezentului regulament;

h) *administrație* — instituția responsabilă de asigurarea funcționalității porturilor și a infrastructurii de transport naval, administrarea acestora, urmărirea sau asigurarea furnizării serviciilor de siguranță, unde pilotajul navelor maritime este obligatoriu.

CAPITOLUL II

Autoritatea competentă în domeniul pilotajului

Art. 2. — (1) ANR, în cooperare cu asociațiile locale și naționale de piloți maritimi, trebuie:

a) să stabilească cerințele de înscriere la examen și standardele minime necesare pentru obținerea unui brevet de pilot maritim;

b) să se asigure că în cadrul programelor de pregătire profesională a piloților maritimi este inclusă și analiza rapoartelor privind investigația accidentelor în care este implicat pilotajul.

(2) Pregătirea piloților maritimi privind cursurile de specializare, cursurile de reconfirmare și cursurile obligatorii conform anexei nr. 2 la prezentul regulament trebuie să se desfășoare numai printr-o formă de pregătire aprobată, corespunzătoare dobândirii cunoștințelor teoretice și formării deprinderilor practice. Dovada efectuării acestor cursuri obligatorii se face prin certificate de absolvire.

CAPITOLUL III

Brevetul de pilot maritim

Art. 3. — (1) Fiecare pilot trebuie să dețină un brevet corespunzător pentru zona de pilotaj unde își desfășoară activitatea, emis de ANR.

(2) Pentru obținerea brevetului de pilot maritim fiecare candidat trebuie să respecte următoarele cerințe:

a) să îndeplinească standardele de competență prevăzute în anexa nr. 1 la prezentul regulament;

b) să îndeplinească standardele privind starea de sănătate prevăzute la art. 4;

c) să prezinte adeverințe valabile de absolvire a cursurilor obligatorii prevăzute în anexa nr. 2 la prezentul regulament.

(3) Brevetul de pilot maritim se emite cu o valabilitate de maximum 5 ani.

(4) Zonele pentru care se eliberează brevetele de pilot maritim sunt:

a) porturile maritime Constanța, Mangalia și Midia;

b) sectorul de Dunăre cuprins între rada portului Sulina și km 175 și în porturile situate pe acest sector;

c) Canalul Dunăre—Marea Neagră, Canalul Poarta Albă—Midia—Năvodari și în porturile situate pe acest sector.

(5) Brevetele de pilot maritim emise de ANR sunt:

a) pilot maritim aspirant — persoană aflată în perioada de stagiu în vederea însușirii abilităților practice și teoretice necesare pilotului maritim;

b) pilot maritim II — persoană specializată în pilotarea navelor maritime cu o lungime de până la 200 m;

c) pilot maritim I — persoană specializată în pilotarea navelor maritime, indiferent de lungimea acestora.

CAPITOLUL IV

Starea de sănătate

Art. 4. — (1) Standardele medicale pe care trebuie să le îndeplinească piloții maritimi și în special cele privind starea de sănătate, acuitatea vizuală și auditivă sunt stabilite prin reglementările specifice referitoare la baremele psihologice și medicale pentru personalul de siguranță în transporturile navale, aprobate de Ministerul Transporturilor.

(2) Controalele medicale se realizează după cum urmează:

a) piloții maritimi peste 18 ani vor efectua controlul medical periodic și controlul psihologic la interval de 2 ani;

b) piloții maritimi peste 65 ani vor efectua obligatoriu controlul medical periodic anual, însoțit și de electrocardiogramă la efort, iar controlul psihologic este anual.

(3) Dacă un pilot maritim s-a aflat în incapacitate temporară de muncă pentru o perioadă mai mare de 90 de zile calendaristice consecutive, atunci acesta trebuie supus unei reevaluări medicale și psihologice înaintea acceptării sale pentru executarea activității de pilotaj.

(4) Pe perioada prevăzută la alin. (2), brevetul acestuia este suspendat, iar măsura suspendării poate înceta numai dacă în urma reevaluării stării de sănătate acesta este declarat apt de a mai exercita funcția de pilot maritim. Aducerea la cunoștință a incapacității pilotului maritim de a mai exercita funcția și depunerea brevetului de pilot al persoanei în cauză la ANR revin societății de pilotaj unde este angajat pilotul.

CAPITOLUL V

Standarde

privind pregătirea profesională a piloților maritimi

Art. 5. — ANR stabilește prin decizia directorului general standardele de pregătire profesională necesare brevetării piloților maritimi. Standardele trebuie să fie stabilite astfel încât să dea posibilitatea piloților să își îndeplinească sarcinile eficient și în siguranță.

CAPITOLUL VI

Competență continuă

Art. 6. — (1) Prelungirea valabilității brevetului de pilot maritim se face pe perioade de maximum 5 ani, cu respectarea următoarelor cerințe:

a) să îndeplinească cerințele privind standardele medicale prevăzute la art. 4;

b) pentru zona Constanța, Mangalia și Midia, să dovedească menținerea competenței profesionale cu o adeverință eliberată de societatea de pilotaj și avizată de Administrația Portului Constanța, prin care se atestă efectuarea a 200 de manevre în ultimii 5 ani;

c) pentru zona de pilotaj a sectorului de Dunăre cuprins între rada portului Sulina și km 175, să dovedească menținerea competenței profesionale cu o adeverință eliberată de societatea de pilotaj autorizată și avizată de administrație, din care să reiasă efectuarea a cel puțin 3 voiaje/manevre trimestrial;

d) pentru zona de pilotaj Canalul Dunăre—Marea Neagră și Canalul Poarta Albă—Midia—Năvodari și în porturile situate pe acest sector, să dovedească menținerea competenței profesionale cu o adeverință eliberată de societatea de pilotaj autorizată și avizată de administrație, din care să reiasă efectuarea a cel puțin 3 voiaje/manevre anual;

e) să prezinte certificate de absolvire a cursurilor obligatorii prevăzute în anexa nr. 2.

(2) Atunci când un pilot maritim are o întrerupere de activitate mai mare de 6 luni, societatea de pilotaj autorizată va lua toate măsurile necesare pentru refamiliarizarea pilotului cu zonele de pilotaj și se va asigura că acesta efectuează, înainte de începerea activității, un număr de 10 manevre pe nave maritime, asistat de un pilot maritim de cel puțin același nivel.

(3) Atunci când un pilot maritim are o întrerupere de activitate mai mare de 12 luni calendaristice sau nu îndeplinește prevederile alin. (1) lit. b), pentru prelungirea valabilității brevetului de pilot maritim, acesta va trebui să îndeplinească următoarele cerințe:

— să prezinte o adeverință de parcurgere a unui curs de reconfirmare specific funcției înscrise în brevet emisă de CERONAV; și

— să prezinte o adeverință eliberată de o societate de pilotaj autorizată și vizată de Administrația Portului Constanța, prin care

se atestă că este angajat pe funcția de pilot maritim, în curs de reconfirmare, pentru zona de pilotaj corespunzătoare, cu contract de muncă pe perioadă nedeterminată cu normă întreagă și a efectuat, asistat de un pilot maritim de cel puțin același nivel:

a) pentru zona porturile maritime Constanța, Mangalia și Midia — cel puțin 10 de manevre ca pilot asistent pe nave maritime;

b) pentru zona sectorul de Dunăre cuprins între rada portului Sulina și km 175 și în porturile situate pe acest sector — cel puțin 2 voiaje/manevre ca pilot asistent pe nave maritime

c) pentru zona Canalul Dunăre—Marea Neagră, Canalul Poarta Albă—Midia—Năvodari și în porturile situate pe acest sector — cel puțin 2 voiaje/manevre ca pilot asistent pe nave maritime.

CAPITOLUL VII

Sancțiuni. Suspendarea și anularea

Art. 7. — (1) Nerespectarea prevederilor prezentului regulament se sancționează conform prevederilor legislației naționale în vigoare.

(2) Brevetul de pilot maritim poate fi suspendat pentru săvârșirea unei fapte contravenționale ori penale la regimul transporturilor navale și al activităților desfășurate în porturi.

(3) Suspendarea brevetului de pilot maritim se dispune prin decizia directorului general al ANR, la propunerea agentului constator, pentru o perioadă cuprinsă între o lună și 12 luni, în funcție de gravitatea faptei sau de săvârșirea în formă repetată.

(4) Decizia de suspendare va fi înregistrată în foaia matricolă, iar brevetul respectiv va fi păstrat la ANR pe perioada menționată în decizia de suspendare și se va restitui titularului după expirarea acestei perioade.

(5) Persoana căreia i s-a suspendat brevetul de pilot maritim prevăzut la alin. (2) nu poate utiliza pe perioada suspendării un alt brevet pentru desfășurarea activității de pilotaj.

(6) Anularea brevetului de pilot maritim se face pentru fapte care constituie infracțiuni specifice activității de navigație civilă, stabilite potrivit legii. Anularea are caracter definitiv și se comunică persoanei în cauză și societății de pilotaj.

(7) Anularea brevetului de pilot maritim prevăzut la alin. (2) se poate face prin decizie a directorului general al ANR, în urma unei hotărâri judecătorești rămase definitivă.

(8) În termen de 5 zile de la comunicarea deciziei de suspendare sau de anulare a brevetului de pilot maritim, persoana în cauză este obligată să predea la ANR documentul respectiv.

CAPITOLUL VIII

Dispoziții tranzitorii și finale

Art. 8. — (1) Metodele de verificare și criteriile de evaluare a competenței pentru fiecare brevet emis vor fi aprobate de ANR prin metodologia de organizare și desfășurare a examenelor de evaluare a competenței în vederea emiterii brevetelor de piloți maritimi.

(2) Pentru brevetele de pilot maritim aspirant emise anterior intrării în vigoare a prezentului regulament, ANR va continua să aprobe înscrierea la evaluare în vederea obținerii brevetului de pilot maritim II în conformitate cu prevederile Ordinului ministrului transporturilor nr. 382/2007 pentru aprobarea Regulamentului privind criteriile minime de pregătire, perfecționare și certificare a piloților maritimi, alții decât piloții de mare largă, pentru o perioadă de un an de zile de la data intrării în vigoare a prezentului regulament.

(3) Pentru celelalte brevete prezentul regulament se va aplica de la data intrării în vigoare.

(4) Brevetele de pilot maritim pentru Canalul Dunăre—Marea Neagră emise anterior intrării în vigoare a prezentului regulament se vor preschimba într-o perioadă de un an de zile de la data intrării în vigoare a acestuia, în brevete pentru Canalul Dunăre—Marea Neagră, Canalul Poarta Albă—Midia—Năvodari și porturile situate pe acest sector.

Art. 9. — Anexele nr. 1 și 2 fac parte integrantă din prezentul regulament.

*ANEXA Nr. 1
la regulament*

Cerințe minime obligatorii pentru brevetarea piloților maritimi

CAPITOLUL I

Porturile maritime Constanța, Mangalia și Midia

A. Pilot maritim aspirant pentru porturile maritime Constanța, Mangalia și Midia

Art. 1. — Brevetul de pilot maritim aspirant pentru porturile maritime Constanța, Mangalia și Midia se poate obține de către orice candidat care îndeplinește următoarele cerințe:

a) deține un brevet de comandant pentru nave cu un tonaj brut de 3.000 sau mai mare, în termen de valabilitate;

b) a urmat un curs de specializare aprobat;
sau

c) deține un brevet de ofițer punte secund pentru nave cu un tonaj brut de 3.000 sau mai mare, în termen de valabilitate;

d) are un stagiul de îmbarcare ca ofițer punte secund pentru nave cu un tonaj brut de 3.000 sau mai mare de 24 luni, din care cel puțin 12 luni în ultimii 5 ani;

e) a urmat un curs de specializare aprobat.

B. Pilot maritim II pentru porturile maritime Constanța, Mangalia și Midia

Art. 2. — Brevetul de pilot maritim II pentru porturile maritime Constanța, Mangalia și Midia se poate obține prin examen de către orice candidat care îndeplinește următoarele cerințe:

a) deține un brevet de pilot maritim aspirant pentru porturile maritime Constanța, Mangalia și Midia, în termen de valabilitate;

b) prezintă o adeverință eliberată de societatea de pilotaj autorizată și vizată de administrație, din care să reiasă că este angajat pe funcția de pilot maritim aspirant pentru porturile maritime Constanța, Mangalia și Midia, cu contract de muncă pe perioadă nedeterminată, cu normă întreagă;

c) are un stagiul de pregătire profesională de cel puțin 18 luni;

d) a participat la minimum 100 de manevre care să acopere toate cele 3 porturi menționate, fără întrerupere mai mare de 3 luni între ele;

e) a dobândit cunoștințe temeinice de navigație pentru zona de pilotaj pentru care a fost eliberat brevetul.

C. Pilot maritim I pentru porturile maritime Constanța, Mangalia și Midia

Art. 3. — Brevetul de pilot maritim I pentru porturile maritime Constanța, Mangalia și Midia se poate obține prin examen de către orice candidat care îndeplinește următoarele cerințe:

- a) deține un brevet de pilot maritim II pentru porturile maritime Constanța, Mangalia și Midia, în termen de valabilitate;
- b) prezintă o adeverință eliberată de societatea de pilotaj autorizată și vizată de administrație, din care să reiasă că este angajat pe funcția de pilot maritim II pentru porturile maritime Constanța, Mangalia și Midia, cu contract de muncă pe perioadă nedeterminată, cu normă întreagă;
- c) are un stagiu de pregătire profesională de cel puțin 24 luni;
- d) a participat la minimum 100 de manevre care să acopere toate cele 3 porturi menționate, fără întrerupere mai mare de 3 luni între ele;
- e) a asistat la 30 de manevre de pilotaj la bordul navelor cu lungime mai mare de 200 m împreună cu un pilot maritim I pentru porturile maritime Constanța, Mangalia și Midia;
- f) a dobândit cunoștințe temeinice de navigație despre zona de pilotaj pentru care a fost eliberat brevetul.

CAPITOLUL II

Cerințe obligatorii pentru brevetarea piloților maritimi pentru sectorul de Dunăre cuprins între rada portului Sulina și km 175, precum și în porturile situate pe acest sector

D. Pilot maritim aspirant pentru sectorul de Dunăre cuprins între rada portului Sulina și km 175 și în porturile situate pe acest sector

Art. 4. — Brevetul de pilot maritim aspirant pentru sectorul de Dunăre cuprins între rada portului Sulina și km 175 și în porturile situate pe acest sector se poate obține de către orice candidat care îndeplinește următoarele cerințe:

- a) deține un brevet de comandant pentru nave cu un tonaj brut de 3.000 sau mai mare, în termen de valabilitate, ori un brevet de ofițer punte secund pentru nave cu un tonaj brut de 3.000 sau mai mare, în termen de valabilitate;
- b) a urmat un curs de specializare aprobat; sau
- c) deține un brevet de ofițer punte pentru nave cu un tonaj brut de 500 sau mai mare, în termen de valabilitate;
- d) are un stagiu de îmbarcare de 48 de luni pe funcție, din care cel puțin 12 luni în ultimii 5 ani;
- e) a urmat un curs de specializare aprobat; sau
- f) deține un brevet de căpitan fluvial categoria A, în termen de valabilitate;
- g) are un stagiu de ambarcare de 48 de luni, din care cel puțin 24 de luni în ultimii 5 ani pe nave de navigație interioară cu o propulsie de peste 750 kw;
- h) a urmat un curs de specializare aprobat.

E. Pilot maritim II pentru sectorul de Dunăre cuprins între rada portului Sulina și km 175 și în porturile situate pe acest sector

Art. 5. — Brevetul de pilot maritim II pentru sectorul de Dunăre cuprins între rada portului Sulina și km 175 și în porturile situate pe acest sector se poate obține prin examen de către orice candidat care îndeplinește următoarele cerințe:

- a) deține un brevet de pilot maritim aspirant pentru sectorul de Dunăre cuprins între rada portului Sulina și km 175, precum și în porturile situate pe acest sector, în termen de valabilitate;
- b) prezintă o adeverință eliberată de societatea de pilotaj autorizată din care să reiasă că este angajat de cel puțin 12 luni și a efectuat un număr de 36 voiaje fără întrerupere mai mare de 45 de zile între ele, pentru a dobândi cunoștințe temeinice de navigație despre zona de pilotaj pentru care a fost eliberat brevetul. Adeverința va fi vizată de administrație.

CAPITOLUL III

Canalul Dunăre—Marea Neagră, Canalul Poarta Albă—Midia—Năvodari și porturile situate pe acest sector

F. Pilot maritim aspirant pentru Canalul Dunăre—Marea Neagră, Canalul Poarta Albă—Midia—Năvodari și în porturile situate pe acest sector

Art. 6. — Brevetul de pilot maritim aspirant pentru Canalul Dunăre—Marea Neagră, Canalul Poarta Albă—Midia—Năvodari și în porturile situate pe acest sector se poate obține de către orice candidat care îndeplinește următoarele cerințe:

- a) deține un brevet de comandant pentru nave cu un tonaj brut de 3.000 sau mai mare, în termen de valabilitate, ori un brevet de ofițer punte secund pentru nave cu un tonaj brut de 3.000 sau mai mare, în termen de valabilitate;
- b) a urmat un curs de specializare aprobat; sau
- c) deține un brevet de ofițer punte pentru nave cu un tonaj brut de 500 sau mai mare, în termen de valabilitate;
- d) are un stagiu de îmbarcare de 48 de luni pe funcție, din care cel puțin 12 luni în ultimii 5 ani;
- e) a urmat un curs de specializare aprobat.

G. Pilot maritim II pentru zona Canalul Dunăre—Marea Neagră, Canalul Poarta Albă—Midia—Năvodari și în porturile situate pe acest sector

Art. 7. — Brevetul de pilot maritim II pentru Canalul Dunăre—Marea Neagră, Canalul Poarta Albă—Midia—Năvodari și în porturile situate pe acest sector se poate obține prin examen de către orice candidat care îndeplinește următoarele cerințe:

- a) deține un brevet de pilot maritim aspirant pentru Canalul Dunăre—Marea Neagră, Canalul Poarta Albă—Midia—Năvodari și în porturile situate pe acest sector în termen de valabilitate;
- b) prezintă o adeverință eliberată de societatea de pilotaj autorizată din care să reiasă că este angajat de cel puțin 12 luni, a efectuat un număr de 20 de voiaje pe Canalul Dunăre—Marea Neagră, Canalul Poarta Albă—Midia—Năvodari și porturile situate pe acest sector pentru a dobândi cunoștințe temeinice de navigație despre zona de pilotaj pentru care a fost eliberat brevetul; adeverința va fi vizată de administrație.

Cursurile obligatorii necesare emiterii și prelungirii valabilității brevetelor de piloți maritimi

A. Cursurile obligatorii necesare emiterii și prelungirii valabilității brevetelor de piloți maritimi pentru porturile maritime Constanța, Mangalia și Midia:

Nr. crt.	Denumirea cursului	Condiție de reconfirmare la 5 ani
1.	Navigație radar, radar plotting și folosirea ARPA — nivel operațional sau Radar ARPA căutare și salvare — nivel managerial	Nu
2.	Certificat de operator GMDSS-ROC sau GMDSS-GOC	5 ani
3.	Coordonarea echipei de cart în comanda de navigație sau HELM	Nu
4.	Competență în utilizarea mijloacelor de supraviețuire și a bărcilor de salvare, altele decât bărcile rapide de salvare	Nu
5.	Manevra navei — proceduri de manevră de urgență — exerciții pe simulator de navigație	5 ani
6.	Program de pregătire de bază pentru siguranța maritimă	Nu

B. Cursurile obligatorii necesare emiterii și prelungirii valabilității brevetelor de piloți maritimi:

1. pentru sectorul de Dunăre cuprins între rada portului Sulina și km 175, precum și în porturile situate pe acest sector;
2. pentru Canalul Dunăre—Marea Neagră, Canalul Poarta Albă—Midia—Năvodari și în porturile situate pe acest sector.

Nr. crt.	Denumirea cursului	Condiție de reconfirmare la 5 ani
1.	Utilizator radar pe căile navigabile interioare	Nu
2.	Operator radiotelefonist în serviciul radiotelefonie pe căile navigabile	5 ani
3.	Manevra navei — proceduri de manevră de urgență — exerciții pe simulator de navigație	5 ani

EDITOR: GUVERNUL ROMÂNIEI

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ70050699XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)
Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro
Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.73, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72
Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

